

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA 2020. FEBRUÁR

*"Az Úr minden ösvénye szeretet és hűség azoknak,
akik megtartják szövetségét és intelmeit." (Zsoltárok 25,10)*

A TARTALOMBÓL:

**INTERJÚ BESZÉDES MÁRIA
TORONTÁLVÁSÁRHELYI
LELKIPÁSZTORRAL**

**IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ
SZABADKÁN**

244. dicséret

Mikoron Dávid nagy búsultában,
Baráti miatt volna bánatban,
Panaszolkodván nagy haragjában,
Ilyen könyörgést kezdte ő magában.

Istenem Uram! kérlek tégedet,
Fordítsd reám szent szemeidet,
Nagy szükségemben ne hagyj engemet,
Mert megemésztí nagy bánat szívemet.

Csak sírok-rívok nagy nyavalyámban,
Elfogyatkoztam gondolatimba,
Megkeseredtem nagy búsultomban,
Ellenségemre való haragomban.

Hogyha énnéem szárnyam lett volna,
Mint az galamb, elrepültem volna.
Hogyha az Isten engedte volna,
Innét én régen elfutottam volna.

Akarok inkább pusztában laknom,
Vadon erdőben széjjelbujdosnom;
Hogynem mint azok között lakoznom,
Kik igazságot nem hagynak szólanom.

Te azért lelkem, gondolatodat,
Istenben vessed bizodalmatod,
Rólad elveszi minden terhedet,
És meghallgatja te könyörgésedet.

Reggeli imádság:

Mindenható Istenem, ki Úr vagy az egész világmindenség felett!

Hálát adok neked, hogy engem, ki egy porszem vagyok, az egész világmindenségben számon tartasz és fontos volt számodra, hogy ma is felébredjek. Köszönöm, hogy adsz a mai napra is feladatot!

Bocsásd meg Uram, ha valamit nem tudok tökéletesen elvégezni, elmondani vagy elgondolni. Bocsásd meg mulasztásaimat és add, hogy a jövőben ezeket kijavítsam.

Pont ezért Te légy az, Aki alkalmassá teszel mindarra, ami vár engem e mai napon, hogy helyesen gondolkodjak, szóljak és cselekedjek mindent a Te nagyobb dicsősségedre. Taníts meg mindenért imádkozni és kérlek Szentháromság Istenem, ma is Te vezess engem. Krisztusért, a Te Fiadért most és mindig hallgass meg. Ámen

Halász Dániel
lelkipásztor

TARTALOMJEGYZÉK:

Ne félj, én megsegítelek.....	4
HÁZI ÁHITAT.....	5
Gyülekezetek életéből.....	10
Szabadka.....	10
Ifjúsági Találkozó Szabadkán.....	12
Bábmissziós körút.....	14
Magyar meséskönyvet gyermekeink kezébe.....	15
MEGÉRKEZETT A BETLEHEMI BÉKELÁNG VAJDASÁGGBA.....	16
Interjú Beszédes Mária lelkipásztossal.....	17

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Biblioteka Maticе српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

Ne félj, én megsegítelek!

„De te, szolgám, Izráel, Jákób, akit kiválasztottam, barátomnak, Ábrahámnak utóda! A föld végén ragadtalak meg, annak széléről hívtalak el. Ezt mondtam neked: Szolgám vagy! Kiválasztottalak, nem vetlek meg! Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobboldal támogatlak. Megszégyenülnek és gyalázatba esnek mindazok, akik gyűlölnék téged. Semmivé lesznek, elpusztulnak, akik veled perbe szállnak. Keresed, és nem találod azokat, akik téged támadnak. Megsemmisülnek teljesen, akik ellened harcolnak. Mert én, az ÚR, a te Istened, erősen fogom jobb kezedet, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítelek!”

Ézs 41,8-13

Amikor visszatekintünk egy esztendőre és kérjük a Mindenható Isten nagyságát, jóságát, hogy továbbra is vezessen, akkor látnunk kell, hogy Ő mennyire szeret bennünket. A kérdés mindig az, hogy mi hogyan viszonyulunk Isten nagy szeretetéhez? Mi az a mi életünkben, ami az Ő nagy dicsőségére szolgál?

Amikor Dávid még nem volt király, bekerült Saul palotájába és Saulnak hárfázott. A monda szerint Saul megkérdezte tőle: mondd el nekem, mi a te titkod, mert mindenki, aki játszott már nekem, egészen másképp játszott? Dávid felelete: mindenki, aki neked játszott, önmagát akarta kifejezni és olyan éneket akart előadni, ami belőle származik. Én pedig azt akarom, hogy az szólaljon meg, ami a hárfája sajátossága, ami bele van táplálva. Amikor a fa csemete volt, akkor gyermekek játszottak körülötte, később idősek ültek köré, majd amikor elérte a vég, akkor keservesen sírt. De boldog öröme volt, amikor újra feltámadt és hárfát készítettek belőle Isten dicsőítésére és az emberek öröme.

Bizony így van ez az emberrel is. Isten azt akarja, hogy az ember őt dicsőítse. Olyan sokszor tapasztaljuk mi is, hogy hamisan játszunk. Nem azt a szeretetet sugározzuk vissza, amit Ő belénk táplált, hanem olyan sokszor félrevezet bennünket ez a világ: megpróbálunk rohanni a pénz és munka után. Időről időre meg kell állnunk és megvizsgálnunk az életünket: valóban a Krisztustól kapott szeretetet játszottuk-e vissza neki. Egy esztendő vége jó alkalom megállni és visszagondolni arra, hogy mi is volt az, amit ebben az esztendőben cselekedtünk. Mi volt az ajkunkon, mi volt a szívünkben? Istent dicsőítő ének vagy valami hamis dallam, amivel másokat utánoztunk, vagy amivel csak a magunk himnuszát zengtük?

Olyan sokszor kérdezzük egymástól: mi történt veled. Néha az ember csak azt mondja, hogy nem történt velem semmi és megy tovább. De ha valóban belegondolsz, hogy mi történt veled, akkor elkezded számlálni, hogy Isten milyen jó volt veled, hogy mekkora szeretettel hajolt le hozzád. A halál árnyékának völgyében jártál és megmentett, betegség csapott le rád és megmaradtál, koporsó mellett kellett álljál, de Ő megsegített, adott erőt elhordozni az elhordozhatatlant. Érzed és tudod, hogy milyen irgalmas volt Isten? El tudod-e mondani, hogy az, ami veled történt, azt a Mindenható Isten adta és Ő meg tudott szabadítani?

Ez az igeszakasz akkor szólalt meg először, amikor a babiloni fogságból megszabadult az ószövetségi nép. Ézsaiás próféta ajkán megszólalt az Úr és elmondta: „Te szolgám vagy Izrael, Jákób, akit kiválasztottam, barátomnak Ábrahámnak az utódja vagy”. Az Úr kiválasztott szolgájának nevezi a népét. A tömegből ma is kihív egy gyülekezetet, senki nem lehet az Úr szolgája, akit nem Ő hív el. Nem elég az emberi akarat, kell, hogy Isten hívjon, kell, hogy az akaratodra Ő igent mondjon.

Isten barátjának hívja Ábrahámot, aki az őse volt az ószövetségi nép tagjainak. Azt jelenti ez nekünk, ma élő embereknek, hogy nem mindegy, hogy milyen volt az ősed. Gondolj az őseidre, hogy mennyire szerették Istent, hogy mennyire olvasták a Bibliát, pedig sok mindent nem is értettek belőle, de Isten megvilágosította őket.

„A föld végéről hoztalak el, ragadtalak meg” - mondja Ábrahám elhívására utalva, amikor a pogány területről kihívta Isten Ábrahámot és törődött vele, vezette ezt a népet. Dávid király is boldogan mondja, hogy Isten volt az, aki belőle embert csinált, elhozta a juhok közül és tette a népek királyává. Mi is Isten szolgálói vagyunk Jézus Krisztus által, ahogy az énekünk mondja: „a bűn szolgája gyáva rab, a Krisztusé szabad”. Erzed-e ezt a szabadságot, amit Krisztus hozott el neked? Hozzá tartozol-e teljes szíveddel, odaadásoddal? Mert akit az Úr egyszer elválaszt, azt nem hagyja el. Az Úr kiválasztása örök, mindenkorra szóló kiválasztás. Akkor, amikor vétkeiddel és kísértéseiddel küszködsz, akkor is kiválasztott vagy, Isten akkor is szeret. Micsoda nagyszerű dolog tudni azt, hogy Isten engem kiválasztott! Az elmúlt évben is tapasztalhattad szeretetét és azt, hogy Ő azt akarja, hogy az Ővé légy. Neked mondja: „ne félj, mert veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened. Megerősítlek, megsegítlek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak”. Isten meg akarja erősíteni nyomorúságában az embert. Ha szétnézel és meglátod, hogy azok, akik ellened támadtak, hol vannak, akkor az ószövetségi nép azt látja, hogy mind eltűntek, semmivé lettek. De téged az Úr kiválasztott s az Úr biztatja az Ő népét és itt is azt mondja, amit a Tízparancsolatban, hogy „Én az Úr, a te Istened vagyok.” Ugyanígy mondta el akkor is, amikor kihozta őket Egyiptomból.

Amikor egy új esztendő mezsgyéjén állunk, akkor neked is, nekem is elmondja, hogy Ő a te Istened és Ő vezet és törődik veled és fogja a te jobb kezéd. Azt jelenti ez, hogy amely kézzel harcolni szoktak az emberek, amellyel magukat szokták védeni, a harcra kész kezét Isten fogja és Ő harcol érted. Nem neked kell küzdeni és kivágni az ösvényt, hanem az Úr egyengeti a te ösvényedet. Micsoda biztatás és erősítés ez mindannyiunk számára!

Ő segít meg, Ő viszi az életünket tovább. Áldott legyen ezért. Úgy tekints tehát vissza, hogy Őt magasztald, mert kiválasztott és az Ő kiválasztása örök. Amikor egy esztendő eltelt, akkor azt lásd meg, hogy mennyire szeret az Isten. Áldjuk Őt ezért és Őt dicsőítő énekeket zengjen az ajkad.

Köszönjük Urunk, hogy magasztalhatunk Téged. Téged, aki olyan jó voltál hozzánk, aki szeretetteddel, jóságoddal és hűségeddel vettél körül napról napra. Köszönjük, hogy elhívtál, hogy a világ széléről is elhívsz embereket, hogy el ne vesszenek. Mert aki Benned bíz, az nem vesz el. Uram, segíts bennünket, hogy el tudjuk mondani másoknak is, hogy mi Benned bízunk és nem kell félni és remegni, mert Nálad van a jövő. Erősíts bennünket, hogy a Te akaratodat tudjuk keresni minden napon. Segíts bennünket, hogy új hitvallásunk legyen: velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nékem. Köszönjük, hogy Te velünk vagy és nincs olyan hatalom, amely ártani tudna, mert minden hatalom a Te kezében van. Kérünk Urunk, hogy áldd meg ezt a gyülekezetet, töröld le a gyászolók könnyét. Maradj velünk szeretetteddel most, amikor esztendőt búcsúztatunk és add, hogy ne szűnjünk meg Téged dicsőíteni, mert érezzük, hogy mennyi jót tettél velünk. Add, hogy felismerjük, hogy ami keserű is esett velünk, amit nem értettünk a mi életünkben, Te abból is jót akartál nekünk. Segíts, hogy Téged magasztalhassunk elhívásodért, megváltásodért és fogd továbbra is a mi jobb kezünket, hogy ne nekünk kelljen hadakozni, hanem Rád bízunk az életünket. Amen.

Dr. Sándor Endre (†)

2020. Február

Jelmagyarázat: R-reggel; E-este

Bibliaolvasó Kalauz

- 1** **R: Lk 2,21–40**
SZOMBAT • „Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek városukba, a galileai **Názáretbe**” (39). Pontos oda, ahonnan származtak, ahol éltek, dolgoztak. Az élet ment tovább... Szinte sem-mit nem tudunk arról, hogyan élt Jézus és a családja a következő években, évtizedekben, de bizonyosan ez jellemezte őket: első az Isten törvényének való engedelmesség, majd a hétköznapi munka. Angyali üdvözet, isteni jelek, prófécia, majd pedig a hűség helyt-állás. A kettő járjon együtt a mi életünkben is!
IGNÁC
VIRGINIA
E: Ézs 44
- 2** **R: Lk 2,41–52**
VASÁRNAP • A mennyei Atya iránti szeretetből, kötelességérzetből ma is tesz olyat a hívő ember, amin környezete megütközik. Ezt vállalni kell. Jézus abban is példánk, hogy környezete – szülei – iránt is példásan viselkedik. Emberi mivoltában is kedvessé válik. Mária abban példánk, hogy Jézussal kapcsolatban nem volt felületes, feledékeny, élményét megőrizte és feldolgozta magában.
KAROLINA
E: Ézs 45
- 3** **R: Lk 3,1–20**
HÉTFŐ • János igehirdetése szigorú, bűnbánatra indító, és mégis örömhír. Arról szól, hogy közel a Messiás, a Megváltó. A bűnbánat az akadályok elhárítása az Istenhez vezető úton. A megtérésből fakadó magatartás (etika) nem életidegen, hanem teljesen gyakorlati: szent és áldozatra kész viselkedés a mindennapokban. Még a megvetett vámszedőket és a katonákat sem készíti foglalkozásuk elhagyására, hanem azon belül kell megváltozott étellel az Urat dicsérni. Ezt azonban olyan bátran, önfeláldozóan és alázattal, mint János, aki még alantas munkára sem tartja magát méltónak az Úr előtt.
BALÁZS
E: Ézs 46
- 4** **R: Lk 3,21–38**
KEDD • Felséges pillanatok: Isten közvetlen megszólalásának lehetnek tanúi a Jézus körül állók. Mindez akkor, amikor az alázat szertartásának veti alá magát, belép a megkeresztelkedő bűnösök közé. Az egyházat nemcsak azok alkották, akik Izráel népéből megtértek, hanem azok is, akik a pogányok közül megismerték Jézust. Ezért Lukács egészen Ádámig vezeti vissza Jézus családfáját, ezzel is jelezve: ő az egész emberiség Megváltója.
RÁHEL,
CSENGE
E: Ézs 47
- 5** **R: Lk 4,1–13**
SZERDA • Mindhárom kísértés arra szolgál, nehogy Jézus elvállalja valóságos ember voltát, az evvel járó szenvedést, végső fokon pedig a megváltó halált. Éhes? Használja isteni erejét, és lakjon jól. Fordítson hátat Isten akarátának – ezt jelenti leborulni az ördög előtt – és természetfölötti erejét felhasználva rövid idő alatt ő lehet a világ ura. Nem kell észrevétlenül és alázatosan járnia, egy merész ugrással azonnal is-mertséget és népszerűséget szerezhet. Jézus azonban Isten parancsát akarja követni, a Szentírás szavával utasítja el az ördögöt akkor is, amikor az egy hamisan idézett igével próbálkozik.
ÁGOTA,
INGRID
E: Ézs 48

- 6** **R: Lk 4,14–30**
CSÜTÖRTÖK • Fontos a rendszeres templomba járás. Jézus is szokása szerint ment a zsinagógába. A Biblia alapján mondta el, mit hozott nekünk. Kiemelte az Úr Lelkének fontosságát, amit később követőinek is megígért. Erre szükségünk is van, mert Jézust időnként alaptalan gyűlölet és düh vette körül, és ebben része lehet mai tanítványainak.
DOROTTYA, DÓRA **E: Ézs 49**
- 7** **R: Lk 4,31–44**
PÉNTEK • Mások hozták a beteg barátjukat (40), Simon anyósának gyógyulását kérték Jézustól (38). A közbenjáró imádságra figyelmeztet, ami itt történik, és arra, hogy bizonyos alkalmakkor nem szabad az idővel és fáradtsággal takarékoskodni. Egy beteget nagy távolságról odavinni nem volt kis munka. Jézus még az ellenszegülőket is meggyógyította. Ez arra figyelmeztet, hogy nem szabad hamar feladni az imádságot és a bizonyágtételt.
TÓDOR, RÓMEÓ **E: Ézs 50**
- 8** **R: Lk 5,1–16**
SZOMBAT • Először csak a csónakját kéri Jézus a tanítványától. Egy mai hívőtől esetleg a kocsiját egy szolgálati útra, egy ebédet a rászorulónak, pénzbeli áldozatát. Ezt is jutalmazza: közvetlen közelből hallgathatja Jézus tanítását. Másodszor már az engedelmisségét próbálja ki, amikor szakmai szempontból értelmetlen parancsot ad a halászatra. Ennek jutalma a csoda. Harmadszorra azt kéri: mindent otthagya kövessék őt. Szükséges ehhez saját bűnös voltuk és Jézus istenségének felismerése, megvallása. Ennek jutalma, hogy részt vehetnek a Mester embermentő, üdvözítő munkájában.
ARANKA, JUTOCSA **E: Ézs 51**
- 9** **R: Lk 5,17–26**
VASÁRNAP • Lukácsot orvosként is érdekelte, Jézus hogyan állítja helyre azt, amit az ember lázadása elrontott. Jézust „...az Úr ereje gyógyításra indította...” (17), és az eltántoríthatatlan hitet nem hagyja válasz nélkül. Szavai csak úgy jogosak, ha ő az a valaki, aki ellen elkövették a bűnöket (Zsolt 51,6). Mi könnyebb? Az írástudók ismerhették Isten gyógyító erejét az Ószövetségből, de ember még nem hirdetett bűn-bocsánatot. Ha szkeptikusan közelítünk a kérdéshez, a járás látható, míg a bűnbocsánat nem ellenőrizhető. Mi könnyebb? A gyógyítás a teremtő Isten szavába, a bűnbocsánat Jézus testének és vérének fel-áldozásába került. A helyreállítás a bűnbocsánattal kezdődik. A „helyreállított” ember tudja Istent dicsérni tetteiért és személyéért.
ABIGÉL, ALEX **E: Ézs 52**
- 10** **R: Lk 5,27–39**
HÉTFŐ • Három pont fűzi össze ezt a két részt. Evés: Miért eszel pont velük? Miért esztek egyáltalán? Az írástudók igazolást várnának, Jézus azonban a magukat méltatlannak érzőkkel foglalkozik: megajándékozta őket társaságával. Öröm: Lévi vendégsége az öröm megnyilvánulása, amit Jézus megvéd a kötekedőkkel szemben, és menyegzői örömmé minősíti, hiszen itt van velük a Vőlegény. Jézus azért jött, hogy változást hozzon: a megtérésben, a bűnbánatban az emberi életek meggyógyulhatnak.
ELVIRA **E: Ézs 53**
- 11** **R: Lk 6,1–11**
KEDD • Mit szabad szombaton tenni? Kalászt morzsolni, gyógyítani munkának minősült, és ezáltal bűnnek a zsidók szemében. Esztelen indulatot vált ki Jézusnak az az igénye, hogy amire ő engedélyt ad, amit ő helyesel, az jó és helyes, és amit nem, az nem. A jó és a rossz végső mércéjévé teszi magát. A konfliktus mindig ott keletkezik, hogy mi azt hisszük, hogy jobban tudjuk, mi jó nekünk vagy másoknak Ádám és Éva óta (1Móz 3,5–6). Helyreállíthatja-e,
BERTOLD, MARIETTA

átírhatja-e Jézus mércéje a jóról és rosszról való gondolkozásunkat?

E: Ézs 54

12
SZERDA•
LÍDIA,
LÍVIA

R: Lk 6,12–19

A tizenkettőn túl „...tanítványainak nagy sokasága és nagy néptömeg...” jött hozzá (17). Jézus Isten országa kincseit, előízeit nemcsak a belső körének adja, hanem gazdagon mindenkinek. Mi azt hisszük, Istennek könnyű: csak csettint, és kész; de kiderül, mibe kerül Jézusnak az engedelmes élet, a gyógyítás: éjszakázott, imádkozott és „... erő áradt ki belőle...” (19). Ő fizetett, hogy bennünket meggazdagítson. Leszel-e olyan tanítványa, aki követi?

E: Ézs 55

13
CSÜTÖRTÖK•
ELLA,
LINDA

R: Lk 6,20–36

Az Istennel nem számoló világnak bele kell sűrítene mindent a földi életbe, itt kell minden jót megélniük, mert utána nincs tovább. Jézus azonban a tanítványainak a jutalomról beszél. Nem kell úgy értékelniük a nehéz dolgokat az életünkben (20–22), mint ahogy a világ mondja, mert mi előre tekinthetünk. Nem kell úgy reagálnunk, ahogy mások várják provokatív viselkedésük után, hanem Isten országa jegyeit mutathatjuk fel másoknak, a bántásra válaszul.

E: Ézs 56

14
PÉNTEK•
BÁLINT,
VALENTIN

R: Lk 6,37–49

Azt hisszük, mi jól látunk mást megmérni, vezetni, helyreigazítani, mi jók vagyunk, és jól építjük, vezetjük az életünket. Jézus szerint, ha erre vágyunk, inkább órá kellene figyelniük, és tenni, amit mond. A gerendát egyedül nehéz megmozdítani – alázatra, önvizsgálatra van szükségünk, hogy belássuk, mi is rászorulunk Isten kegyelmére, segítségére. Ez irgalomhoz, bocsánatadásra való készséghez vezet, vagyis megtölti szívünket jóval, hogy jó jöhessen ki belőle.

E: Ézs 57

15
SZOMBAT•
KOLOS,
GEORGINA

R: Lk 7,1–17

Az igazi szentség öntudatlan: akire mások azt mondják, hogy méltó, magát nem tartja méltónak. Az igazi hit gondolkodik: párhuzamot lát a földi működés és a mennyei igazság között – nekem engednek az alattvalóim, mert hatalmam van, neked meg a te alattvalóid, akár a haldoklást okozó betegség. Ez Jézus elismerését vívja ki. Élet és halál ura járt itt, mert Isten valóban meglátogatta népét.

E: Ézs 58

16
VASÁRNAP•
JULIANNA,
LILLA

R: Lk 7,18–35

Jézus gyógyít, és halottakat támaszt fel. Keresztelő János a börtönben érzi a vég közeledtét, és biztos akar lenni abban, hogy Jézus a Krisztus. Kérdésére Jézus – a csodáira rámutatva – határozott igennel válaszol. A történelmünk során tágas teret adott sok hamis messiásnak az az ördögi bizonytalanság, hogy talán nem is Jézus a Krisztus. Mi ne engedjünk e kísértésnek. Hittel tudjuk, hogy egyedül a názáreti Jézus Krisztus a mi üdvösségünk.

E: Ézs 59

17
HÉTFŐ•
DONÁT

R: Lk 7,36–50

Jézus vendégségben van, és elfogadja egy bűnös nő gesztusát. A házigazda reklamál. Jézus egy példázatban rámutat arra, hogy nem azért fogadja el a bűnös nő kedvességét, mert nem ismeri, hanem azért, mert a könnyeiben felismeri a bűnbánatot. Az öntudatosan moralizáló házigazdával együtt nekünk is meg kell tanulnunk, hogy Jézushoz az őszinte bűnbánat visz közel, és bennünk is a bűnbocsánat öröme ébreszt szeretetet iránta.

E: Ézs 60

- 18
KEDD • BERNADETT
R: Lk 8,1–15
Jézus korában az asszonyoknak nem volt tekintélye, de Jézustól testi-lelki gyógyulást nyertek, és követték őt. Akik hálás szívvel vették tőle a gyógyulást és követték őt, újabb ajándékot kaptak, hiszen ők találkoztak először a feltámadás csodájával. A feltámadás hitéhez a bűnbánat, és Jézus követése vezet.
E: Ézs 61
- 19
SZERDA • ZSUZSNNA
R: Lk 8,16–25
A tanítványok már sok csodát láttak, de nem vették magukra ezeket. Inkább csak felejtő szemlélők voltak. A viharban azonban már az ő életük volt végveszélyben. Hitük itt került igazi mérlegre, és „kevésnek találtatott”. Mi is vizsgálunk akkor, amikor emberfeletti a megpróbáltatás, amikor nem a mi kezünkben van a kontroll. Adja a Szentlélek, hogy a jézusi kérdésre – „**Hol van a ti hitetek?**” (25) – ilyenkor is tudjuk mondani: benned, Uram és Megváltóm.
E: Ézs 62
- 20
CSÜTÖRTÖK • ALADÁR, ÁLMOS
R: Lk 8,26–39
Sokan családuknban, hazánkban és Európában ezzel a tiltakozással élnek. Zavarja őket minden magasság, szentség, érték és spiritualitás. Jézus pogány földön hallja e démoni tiltakozást, mi a sajátunkon: munkahelyünkön, kulturális, társadalmi és politikai köreinkben. A történet azonban biztatóan jelzi, hogy van visszaút. Tegyük meg bátran mindent, hogy akikkel találkozunk, azoknak újra „egyre több köze” legyen Jézushoz, a magasságos Isten Fiához.
E: Ézs 63,1–14
- 21
PÉNTEK • ELEONÓRA, NORINA
R: Lk 8,40–56
Lehet-e nagyobb riadalom az ember szívében, mint amikor a gyermeke életét látja végveszélyben? Ilyenkor semmivé lesz a vagyon, a tekintély, és marad a félelem, és egy reménysugár. Mi a forrása a reménysugárnak? A hit számára az isteni szeretet. Jairus leányáról mindenki lemondott, csak az apa és Jézus nem. Mi is hiszük, hogy ő v i s z i sikerre a gyógyítást, és ő munkálja bennünk az üdvösséget is, hogy életünk beteljesedjen az örökkévalóságban.
E: Ézs 63,15–64,11
- 22
SZOMBAT • GERZSON, ZÉTÉNY
R: Lk 9,1–17
Az ötezer ember megvendéglése egy sikertörténet. Ritka az ilyen nálunk. Körülöttünk valaki mindig panaszkodik. Mi a titka a bibliai sikernek? Az, hogy a tömeg nem követelőző; a tanítványok önzetlenül akartak segíteni; Jézus pedig elvállalta a feladatot. Mindenki a legjobbját hozta. Higgyük, ha az emberek emelkedettek és segítőkészek, akkor Jézus mindig garantálja a sikert.
E: Ézs 65,1–7
- 23
VASÁRNAP • ALFRÉD, MIRTILL
R: Lk 9,18–27
Azzal a kérdéssel találkozunk ma, hogy kicsoda Jézus. Személyesen is megfogalmazhatjuk ezt. A lehetőség mindannyiunk számára adott, hogy igazán megismerhessük őt. Először is a Biblia olvasása, tanulmányozása és az imádság által, majd a kereszthordozásban is megtehetjük. A Lélek segítségével felismerhetjük Isten Fiában a megváltó Krisztust, aki szenvedésével mélyebb értelmet ad az életünknek. Már nem akarjuk megnyerni a világot, szeretnénk hittel az övé lenni, és neki szolgálni.
E: Ézs 65,8–25

- 24
HÉTFŐ•
SZÖKŐNAP
- A három tanítvány Jézussal egy csodálatos élmény részese volt. Sokan szeretnek élményt ajándékozni egymásnak, és szeretnek élményeket megtapasztalni, átélni. A tanítványok élménye önmagában azonban nem volt elég a teljes megismeréshez, szükség volt az isteni szóra: „Ez az én fiam, akit kiválasztottam...” (35). Élmény helyett igazi találkozás. A mai nap eseményei, élményei között is keressük Istent, és azt, amit mondani szeretne nekünk. Ő ma is szól, csak legyünk készek meghallani az üzenetét.
- R: Lk 9,28–36
E: Ézs 66
- 25
KEDD•
MÁTYÁS
JÁZMIN
EUNIKÉ
- Jézus korában sem volt másként, mint napjainkban, szeretünk ön-magunkról többet gondolni, mint akik vagyunk. A tanítványok belevesznek a fontosság keresésébe, ördögöt akarnak üzni, de kiderül, hogy nincs hozzá erejük. A szolgálatuk ereje nem saját magukban van, mint gondolták. Jézus éppen ezért, szinte sokkolóan, egy kis-gyermeket állít eléjük azért, hogy tanuljanak az ő Istenbe vetett hitéből és reménységéből. Az isteni mérce láthatóan egészen más. Vajon van-e bennünk alázat, hogy tanuljunk a másiktól, esetleg pont egy gyermektől, a gyermekünktől?
- R: Lk 9,37–50
E: Péld 1,1–19
- 26
SZERDA •
GÉZA,
ALEXANDER
- Nem elég csak látni azt, hogy kicsoda Jézus, a szívnek is változnia kell. A tanítványok már tisztábban látnak Jézus személyével kapcsolatban, de Jézus küldetését még nem értik. Azok az indulatok, amelyek néha bennünk is megvannak, ott voltak az ő szívükben is. Jézus célja megmenteni, megtartani, megszabadítani az embert. Értsd meg, számodra is ezt hozta. Ha a múlt elrontott dolgai bántanak téged, fordulj hozzá bizalommal!
- R: Lk 9,51–62
E: Péld 1,20–33
- 27
CSÜTÖRTÖK•
EDINA
- Tanítványként feladatunk van: imádság, szolgálat, küldetés; mindenben a békesség eszközei lehetünk. Azzal, hogy imádkozunk munkásokért, Isten országának a terjedését mozdítjuk elő. Azzal, hogy hirdetjük: „Elközelített hozzátok az Isten országa!” (9), jó hírt adunk tovább. Azzal, hogy beszélünk a Gyógyítóról, az igazi orvostól, az ő gyógyításának lehetünk eszközei. Tegyük meg ezeket a dolgokat ma is!
- R: Lk 10,1–20
E: Péld 2
- 28
PÉNTEK•
ÁKOS,
BÁTOR
- Mária és Márta történetében a figyelem, a hallgatás és a hétköznapi tevékenységek soha véget nem érő sora feszül egymásnak. A Mester arra irányítja a figyelmünket, hogy a hétköznapi munkában és küzdelmeinkben találjuk meg az erőforrásainkat. Nagyon fontos az Istennel való kapcsolat ápolása, a lelkünk gondozása. Jézus szerint „valóban csak egyre” van szükségünk. Ennek megtalálása mindennapi feladatunk.
- R: Lk 10,21–42
E: Péld 3
- 29
SZOMBAT•
ELEMÉR
- Isten jósága abban mutatkozik meg, hogy ad. Az imádságról való tanítás is erről szól. Ad mindennapi kenyeret, bűneink bocsánatát, megadja, hogy megismerjük az ő akaratát, és neki szolgálva hirdessük az ő országát. Nem csap be minket a mi Urunk, hal helyett nem kigyótt ad (11). Ő jót szán nekünk.
- R: Lk 11,1–13
E: Péld 4

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

SZABADKA

„NE HAGYJÁTOK A TEMPLOMOT A TEMPLOMOT S AZ ISKOLÁT!”

Ribár Gyula
szabadkai presbíter

Immár három éve annak, hogy megjelent dr. Csete Szemesi István nyugalmazott református püspök könyve, a Fórum kiadó gondozásában, amely a „Só, világosság, hegyen épült város” címet viseli. Többek között ez olvasható benne:

- Isten arra teremtett és küldött bennünket, hogy mindenki megérjen egy örömet és boldogságot ezen a földön, bár ennek nagyon sok akadálya van. A könyv ezeknek az akadályoknak a legyőzéséről szól. Só, világosság, hegyen épült város, legyünk ilyenek. Só, amely ízt ad és véd a romlástól, a fény, a világosság arra vonatkozik, hogy valaki, vagy mi magunk, világosságot mutassunk a sok sötétben tántorgónak. A hegyen épült város pedig azt jelenti, hogy ezt merjük kimondani, adjunk példát nyilvánosan.

Mindezek hirdetéséhez és tanításához szükség van egy református gyülekezetre, Isten házára és a keretén belül jól megszervezett szolgálatokhoz. Mint ismeretes, a szabadkai gyülekezetben sokféle szolgálat folyik. A vasárnapi istentisztelettel párhuzamosan működik a vasárnapi iskola, továbbá a hittan, felnőttek bibliaórája, ifjúsági bibliaóra, női bibliaóra, a fogyatékkal élőkkel való foglalkozás stb. A terv pedig a református óvoda kialakítása, létrejötte, megnyitása, amely megfelel az előírásoknak, melyek jelen pillanatban hatályban vannak. E célból, már a holland testvérek szállítmánya megérkezett, székek, kispadok, asztalok ruházatok, játékok, stb. Fontos a fiatalokkal való foglalkozás, mivel sok vidéki diák tanul Szabadkán, akiknek - tanulmányaikat befejezve- meg kell állniuk helyüket a nagyvilágban is, amihez azonban nemcsak az iskolában tanultakra, hanem a hitre is szükségük lesz. Itt ez egy alkalom a lelki magvetésre, lelki építkezésre és útra készítésre.

„Imé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak” (Zsolt. 133,1.) Van abban valami gyönyörű, valami nagyon szép, ahogy az emberek együtt vannak, szót értenek, megosztják egymással a sorsukat, az örömeiket, a bajukat, a vidámságukat, a hálájukat, a nyomorúságukat, a keserűségüket, a Biblia idézet az emberi élet lényegét mondja ki. Együtt lakozni, együtt élni és együtt lenni.

A gyerekek karácsonyi szolgálata „Úgy fénylik a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsétek a ti mennyei Atyátokat” (Máté 5,16). A Szentföldről érkezett Betlehemi békeláng fényének közepette került sor a gyermekek szereplésére. Egyébként a békelángot a vajdasági magyar cserkész szövetség képviselői hozták be a templomunkba. A Szentföldről Európába, repülővel érkezett Bécsbe és onnan Szabadkára. A fény, a világosság, az igazság és a szeretet árasztotta be a templomunkat és e világosságban hangzott az igehirdetés, a gyerekek szolgálata, a vegyes kórus fellépése és az Úrvacsora osztás is. Közel húsz gyerek, fiatalabbak és idősebbek szavalatai Jézusról és karácsonyi énekek árasztották el a szent gyülekezet templomát.

Megszületett Jézus, és a Megváltó földi születésével világossá vált a hívó számára, hogy Urunk gondoskodik nemcsak a földi életünkről, hanem a mennyeiről is. „Ó fényes Nap, ó szép Csillag Téged vágyunk mi látni csak, kelj fel, Napunk, fényességed űzze el a sötétséget”.

TEMPLOM ÉS ISKOLA

Ti nem akartok semmi rosszat,
Isten a tanútok reá.
De nincsen, aki köztetek
E szent harcot ne állaná.
Ehhez Isten mindannyitoknak
Vitathatatlan jogot ad:
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!

(Reményik Sándor 1925)

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2020. február 23 - án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8.05 - 9.00 órakor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

*Halász Dániel
lelkipásztor*

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ SZABADKÁN

Isten áldásaként éltük meg Szabadkán 2020. január 4-én egyházunk ifjúsági találkozóját, ahol több mint harminc ifjú vett részt.

Az együttlétet énekléssel, dicsőítéssel kezdtük, ami Ország Livia vezetésével történt.

Az áhítat szolgálatát a János 3,16 alapján Harangozó László helyi lelkipásztor végezte, amiben arról beszélt, hogy az igazi ajándék az, amit Isten ki tud bontani Jézus Krisztusban minden ember számára. Mindannyian Isten ajándékai vagyunk, sőt a mellettünk ülő és lévő is az. El tudom-e ezt fogadni tőle?

Ezek után következett az előadás, melyet Ország László tartott, gyakorlatilag folytatva az áhítat gondolatát, hasonlítva az ajándékot az élet uzsonnás dobozához, melyből minden hívő ember erőt nyer. Ezért beszélt arról, hogy mi az igaz hit. Az, hogy elhisszük Istennek, amit mond. Ez pedig úgy lehetséges, hogy megtapasztaljuk jelenlétét az életünkben.

A találkozó végén a fiatalok tettek egy sétát és megnézték a várost is. Reméljük, hogy Isten áldása volt és lesz a jövőben is ezeken az alkalmakon.

A találkozó alkalmát ezúttal is Magyarország kormányának Nemzetpolitikai Államtitkársága a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. - én keresztül támogatta. Hálás köszönet érte!

BÁCSFEKETEHEGY

Halász Renáta
Gyermekmisszió
munkatárs

BÁBMISSZIÓS KÖRŰT

„Az Úrnak minden útja igaz, és minden tette jóságos. Közel van az Úr mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja. Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kiáltásukat, és megsegíti őket.” 145. Zsoltár

December és január havában a Gyermekmisszió önkéntes csoportja 24 helyszínen adta elő „**Szabad-e bejönni, betlehemet mondani?**” – című karácsonyi bábelőadását Vajdaság szerte. Az előző évekhez megszokottan a bácsfeketehegyi önkéntes fiataloknak ez egy nagyon sűrű, utazásokkal és előadásokkal teli időszak volt. De örülünk, amiért ilyen csodálatos hírt vihettünk tovább a gyermekekhez: **megszületett a Megváltó!**

A gyermekeket a helyi gyülekezet, iskola, óvoda vagy művelődési egyesület hívta össze, így mire kis csapatunk a helyszínre ért, már várták őket a gyermekek. Összesen több mint 750 gyermek hallhatta az Örömhírt. Hálás a szívünk a sok meghívásért, nyitott ajtókért, szeretetteljes vendégfogadásért. Adja az Úr, hogy a világ sebes változásával, fejlődésével ne veszítse fényét és reményét a karácsony csodája, hogy „**egy segítségre szoruló gyermek lett mindnyájunk megsegítőjévé.**” (Friedrich von Bodelschwingh) **Jézus az igazi Ajándék!**

Idei bábcsoportunk tagjai: Pozsonyi Tímea, Pásztor Júlia, Bancsi Krisztina, Perlaki Nándor, Goda Dániel és Halász Sámuel. Hálás a szívünk az imatársakért, adományozó testvérekért.

MAGYAR MESÉSKÖNYVET GYERMEKEINK KEZÉBE

„Testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetre méltó, ami jó hírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!” Filipi 4,8

Hálás a szívünk a magyarországi „Könyvet a szórványba” kezdeményezésnek, mely a külföldi magyar családok támogatására jött létre. E szervezet adományát immár második alkalommal fogadjuk nagy örömmel és hálaadással. Karácsony előtt a kiskunhalasi Szilády Áron Református Gimnázium intézménye és növendékei gyűjtötték számunkra a szebbnél szebb mese és ifjúsági könyveket. Az adomány célja, hogy magyar könyvet, irodalmat olvasva a gyermek jobban elsajátítsa anyanyelvét, a magyar kultúrát, hagyományt.

Hogy számunkra mit jelent ez az adomány? A gyermekek örömkialtása, egy-egy könyvre való rácsodálkozása mindent elárult. Többször feltevődött a kérdésük: ezt vissza kell hozni? A szülők felől is érkezik a köszönet és a hír, hogy gyermekeik örömmel forgatják, olvassák a könyveket. Hálás a szívem, hogy gyermekeinknek ilyen nagy értékű ajándékot tudunk továbbadni. Reméljük a jövőben is, mint Gyermekeink Misszió munkatársak tudjuk ezt a szolgálatot folytatni és örömet szerezni a gyermekeknek. Karácsonykor Bácsfeketehegyen, a helyi általános iskola 1.-4. és 8. osztályos tanulói, valamint a vasárnapi iskolába járó gyermekek és ifjak között lettek szétosztva a gyermek és mesekönyvek.

Halász Renáta

MEGÉRKEZETT A BETLEHEMI BÉKELÁNG VAJDASÁGBA

*Orosz Attila
lelkipásztor-
esperes*

Az elmúlt év december 19-én, a bácsfeketehegyi református templomban került sor a betlehemi békeláng központi vajdasági átadó ünnepségére. A békeláng 1986 óta jut el ilyen formában a Kárpát-medence különböző településeire, intézményeibe és gyülekezeteibe. Az esemény ökumenikus istentisztelet keretében történt, amelyen Nt. Orosz Attila a bácsfeketehegyi gyülekezet lelkipásztora és bácskai esperes, valamint Ft. dr. Orcsik Károly adorjáni plébános hirdették az ígét, imádságot és alkalmi köszöntőt mondott még Ft. Brasnyó Ferenc kishegyesi esperes-plébános. Az ökumenikus istentiszteleten részt vett dr. Szegedi Piroska, Magyarország Szabadkai Főkonzulátusának konzulja; Sutus Áron, a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség elnöke; a Magyar Nemzeti Tanács és Kishegyes Község Önkormányzatának elöljárói is. A szervező a Vajdasági Magyar Cserkészszövetség volt, amelyet Gabona Ferenc elnök és Farkas Zsuzsanna alelnök képviselt. Szép számban megjelentek a cserkészek is Vajdaság számos településéről, valamint a helybeli gyülekezet tagjai is.

Az ökumenikus istentisztelet keretében ismertették a betlehemi békeláng rövid történetét, valamint alkalmi művelődési műsor is volt, amelyben közreműködtek a Petőfi program ösztöndíjasai, Mitru Barbara Temerinből és Szabó Nóra Maradékról. Az ökumenikus alkalom végén került sor a békeláng átadására.

INTERJÚ

INTERJÚ BESZÉDES MÁRIA TORONTÁLVÁSÁRHELYI LELKIPÁSZTORRAL

Miért választotta a lelkipásztori hivatást?

Valójában a lelkészi hivatás talált meg engem, még akkor is, ha eleinte el sem tudtam képzelni, hogy lelkipásztor legyek. A gondolat, hogy teológiára kellene menni és lelkésszé válni, már az általános iskola utolsó évében megfogalmazódott bennem. Ekkor ez téma lett a családban és a baráti körömben is. A gimnázium első évében is gondolkoztam erről, de aztán valahogy mégis a háttérbe szorult és legközelebb majd csak az érettségi közeledtével merült fel újra, amikor már komolyan el kellett gondolkozni azon, hogy hova tovább. A gimnázium után azonban először mégis más úton indultam el: angol nyelv és irodalom szakra felvételiztem – és fel is vettek ösztöndíjasként a budapesti Balassi Bálint Intézetbe a nulladik, előkészítő évre – utána pedig az Eötvös Loránd Tudományegyetemre. A teológia és a lelkészi hivatás melletti döntésem az egyetemi felvételi közben született meg, egészen konkrétan az angol írásbeli és szóbeli felvételi között.

Addigra egészen egyértelműen éreztem azt, hogy a lelkészség az én utam – és ez a teológiai tanulmányaim, majd pedig a szolgálati évek alatt egyre csak erősödött.

Ezután elvégeztem az első évet angol szakon és közben tájékozódtam, hogy hova is felvételizzek teológiára, illetve készültem a felvételire. Néhány nyíltnapon való részvétel után és az akkori lelkészeim tanácsára is hallgatva döntöttem a Pápai Református Teológiai Akadémia mellett – ami életem egyik legjobb döntésének bizonyult. Ezután úgy a magyarországi, mint a németországi tanulmányéveim során többször is megerősödtem abban, hogy a helyemen vagyok.

Fiatalon milyen tervekkel jött ki a teológiáról és mit sikerült ezekből a tervekből megvalósítani?

A három Németországban töltött évvel együtt nyolc évig voltam teológushallgató, és ezek alatt az évek alatt sokat tanultam, láttam, tapasztaltam - amik mind formáltak lelkészi identitásomban és meghatározóak voltak abban az értelemben is, hogy milyen tervekkel jöttem ki a teológiáról. A segédlelkészi, ill. beosztott lelkészi évek után pedig Svájcban is tanultam egy évig, az Egyházak Világtanácsának Ökumenikus Intézetében ökumenikus teológiát, ami szintén nagy hatással volt rám. Ami valahol indítékként, okként is ott volt, hogy miért választottam a lelkipásztori hivatást – már amennyire az én választásom volt ez – azt mondanám a tervnek, amivel a teológia elvégzése után beleálltam a szolgálatba, az az volt, hogy az embereknek, különösen is a fiataloknak valahogy átadni azt, hogy Istennek az ő életükkel is terve van, hogy van értelme annak, hogy a világon vannak, hogy nem véletlenül vannak itt – még akkor is, ha ez a világ lépten nyomon az ellenkezőjét sugallja. Fontos, hogy ezt nem csak a fiatalokkal kell megértetni – és hogy mindezt valójában az Istennel való közösségben láthatjuk meg, ezért ez a legalapvetőbb, hogy a vele való közösségre eljussanak az emberek és az Istennel való kapcsolatuk erősödjön. A fentiekhez kapcsolódik a közösséggé formálódásnak a szükségessége – és ezzel kapcsolatban szintén meg kell tenni mindent, ami tőlünk telik, hogy az Isten szándéka megvalósuljon a gyülekezeteinkben, az egyházunkban, hogy olyan közösségekké, olyan egyházzá váljunk, melyen meglátszik az, hogy ki a mi Istenünk, hogy milyen Istenünk van nekünk – ebből pedig fakad a misszió, ami azért nagyon fontos, hogy minél többen megismerjék a Szentháromság Istent, aki a mi szerető mennyei Atyánk.

Milyen tervei vannak a jövőre nézve?

A Torontálvásárhelyi Református Egyházközségben nagyon aktuális az utóbbi években a templom felújítása és az Órláng Én Óvoda és Játszóház fejlesztése és működtetése, valamint az egyéb egyházi épületek felújítása ill. újjáépítése. A terveim között szerepel ezeknek a munkálatoknak a véghezvitele, valamint a tényleges lelkészi

szolgáltatnak az előtérbe helyezése, ami azt jelenti, hogy szeretnék továbbra is az eredeti terveimen dolgozni, hogy ezáltal épüljön és erősödjön a gyülekezet.

Mutassa be röviden a torontálvásárhelyi óvodát.

Az Örláng Én Óvoda és Játszóház 2011 óta működik, ebben a tanévben harminchárom 3-5 éves gyermek iratkozott be, velük két csoportban két óvónő foglalkozik, ezen kívül egy dadus, valamint egy fűtőkarbantartó segíti a működést. Annak idején egy családi házból alakították ki a játszóházat, melyet 2015 óta is folyamatosan fejlesztünk, átalakítunk és felújítunk – az aktuális projekt egy tornaterem építése. Az Örláng Én Óvoda és Játszóház létrehozásában nagy segítségünkre volt és azóta is támogat bennünket németországi testvérgyülekezetünk, az Erlangeni Hugennotta Gyülekezet. Óvodánkba a gyermekek nemzeti és felekezeti hovatartozástól függetlenül jöhetnek, az oktatás nyelve a magyar, hitéleti- és magyarságismereti elemekkel.

Hogyan látja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház jövőjét, mint lelkipásztort?

Sajnos azt látom, hogy egyre csak fogyunk – a gyülekezetek is, és a lelkipásztorok is; én 2011 augusztusában kezdtem meg szolgáltatást a Szerbiai Református Keresztyén Egyházban – akkor sem voltunk sokan, de néhányal mégis megcsappant a lelkipásztorok száma.

A népességfogyás egy olyan folyamat, amit nem valószínű, hogy meg lehet állítani – és mindez nyilván kihat az országos egyházunkra is. Viszont nem ez az egyetlen probléma. Úgy látom, hogy amennyiben a közeljövőben nem változnak meg bizonyos folyamatok az országos egyházon belül, ha nem kezdünk el szervezeti szinten is kapcsolódni a Magyarországi Református Egyházhoz, akkor inkább előbb, mint utóbb el fogunk sorvadni. Isten persze tehet csodát a mi kis egyházunkban is, és mi belé vetjük minden bizodalunkat.

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az ÚR –: jóléteket és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.” Jer 29,11

A gyülekezet történetének bemutatása

A Torontálvásárhelyi Református Egyházközség Vajdaság egyik legdélebben fekvő református gyülekezte. A 2007-es összeírás szerint 1600 tagja van. Holott voltak idők, amikor a gyülekezet tagjainak száma az ötezret is meghaladta.

Őseink 1794-ben érkeztek Makóról, Gyomárról, Szentesről és Hódmezővásárhelyről. Az új magyar közösség tagjai mind reformátusok voltak. 1799-ben érkezett meg a gyülekezet első lelkésze, Tarr János, aki egyházközséggé szervezte a magyar református közösséget. Hamarosan megépült a gyülekezet, és egyben a település első temploma is. A gyülekezet életét, ha nem is folyamatosan, de meghatározta a templom: annak építése, újjáépítése, sugarasítása majd renoválása.

A kezdetektől fogva mostanig 18 lelkipásztora volt a gyülekezetnek, köztük az id. Gacsal János, aki 1879-1922-ig szolgált, akit 43 évnyi szolgálat után az új államhatalom kiutasított az országból, majd utóda, aki egyben a veje is volt: Gachal János, 1922-1944-ig, vértanúságáig szolgált a gyülekezetben. 1945-1968-ig Thomka Viktor volt a gyülekezet lelkipásztora, akit 1949-ben koholt vádak alapján két év börtönbüntetésre ítélték.

Mindeközben és mindezek ellenére zajlott a gyülekezeti élet, egészen néhány évvel ezelőttig természetes volt a mindennapi reggeli áhítat is fél nyolckor. 1922-ben alakult meg a Református Ifjúsági Egyesület, valamint a Református Nőegylet. Ezek később lassan megszűntek formálisan létezni, de a valóságban továbbra is működtek. Néhány éve formálisan is újjáalakult a Református Nőszövetség országos és gyülekezeti szinten is.

Református Egyházi Dalegylet is működött a gyülekezetben az 1870-es évektől kezdve, ami a 20. század második felében megszűnt, majd a vége felé újra megalakult, és a mai napig működik.

A templom történetének bemutatása

Az első templom építéséről 1804-ben született döntés, amit meg is valósítottak. Téglából, vályogból épült, teteje náddal volt befedve és három teremből állt: az egyikben tartották az istentiszteleteket, a másikban működött az iskola, a harmadik, kisebb szobát pedig a határőrvidék tisztjei foglalták el és irodaként működött.

1830-ban hatalmas tűzvész pusztított a faluban, melynek a református templom is martaléka lett. A kis, nádfedeles templom leégése után az egyházközség 1833-ban döntött az új templom megépítéséről, amely szebb és nagyobb lesz, hogy a gyülekezet méltó helyen gyűlhessen össze istentiszteletre. A templom 1838-ra készült el, Ságok Aladár építómester vezetése alatt neoklasszicista-barokk stílusban. 1887 óta terméskőre fektetett vaskerítés veszi körül.

A torony eredeti formája szerint egy alacsony kőkupolában végződött. Ám ezt később nem tartották elég magasnak, ezért a presbitérium elhatározta, hogy a templomot alaposan kijavíttatja, a tornyot sugarasítja, vörös rézlemezzel fedeti, villámhárítóval látja el, hadd lássák azt a szomszéd községek. Ez a változtatás 1903-ban történt meg. Így a torony 68 méter magas lett. Ezeket a munkálatokat Puskás Albert nagyszalontai építómester vezette.

1938-ban, a templom fennállásának századik évfordulójára teljeskörű renoválást végeztek, amit kellett kijavítottak, bemeszelték, villanyvilágítással látták el, a padokat, ajtókat, ablakokat újrafestették. Ezeket a munkálatokat Debreczeni János építómester vezette.

Azóta a templom ismét megért egy teljeskörű felújításra, ami már évek óta folyamatban is van.

Az orgona 1871-ben készült. Építője Kovács János szegedi orgonakészítő. 1919-ben 93 db ónsípot hadi célokra lefoglaltak, és majd csak 1938-ban lett helyreállítva, Pfeifer Antal orgonakészítő által.

A harangok sorsa is igen mozgalmas volt. A déli harangot pl. 1816-ban öntötték a községben, amely mellől a templom 1830-ban leégett. 1848-ban ez a déli harang két kisebb társával „fogságba került”, és majd csak 1851-ben tért vissza. 1854-ben öntöttek egy 90kg-ost, majd 1861-ben egy 12 mázsás nagyharangot – ám az I. világháborúban mindet lefoglalták hadi célokra. Az újak Udineből lettek megrendelve: a nagy 1360kg-os, a kisebb 140 kg.

(Forrás: Bakator Judit, Mészárosné Bába Lúcia: Hosszú a jegenyesor – Debelyacsa Monográfiája, 2003)

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház

Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva

Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica

Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér

e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila

Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 840 példányban

